

NAZİLER, YAHUDİLERİN YANISIRA, ARALARINDA ÇİNGENELERİN VE POLONYALILARIN DA BULUNDUĞU MİLYONLARCA MASUM İNSANI KATLETTİLER

Geçtiğimiz haftalarda, 2. Dünya savaşı sırasında Polonya'nın güneyindeki toplama kamplarında topluca öldürülen çingeneler için bir anma töreni düzenlendi. Çingene ırkını ortadan kaldırmayı hedefleyen Naziler, bu insanlık dışı hedeflerine ulaşmak için çok büyük katliamlar gerçekleştirdiler. Bu tören, Nazi vahşetinin Yahudilerle sınırlı kalmayıp farklı ırk ve dinlerden milyonlarca insanı da içerdiğini bir kez daha gözler önüne serdi. Tarihçiler, II. Dünya Savaşı öncesinde ve savaş yıllarında yaklaşık 29 milyon sivil insanın Naziler tarafından (toplama kamplarında, gettolarda, askeri kıyımlarda, siyasi cinayetlerde) katledildiğini hesaplamaktadırlar.

Naziler hem Yahudilere, hem de Çingeneler, Polonyalılar ve Slavlar gibi etnik gruplara, akıl hastalarına, sakatlara ve Katolikler veya Yehova Şahitleri gibi dini cemaatler yönelik büyük bir soykırım yürütmüşlerdir. Bu yazıda, söz konusu gruplara karşı yürütülen, ancak çoğu zaman konusu bile edilmeyen "unutulan soykırım"ları inceleyeceğiz.

Çingene Soykırımı

Çingelere yönelik Nazi vahşeti, unutulmuş bir soykırımdır.

Nazilerin ırkçı ideolojisi, Çingeneleri de "yok edilmesi gereken aşağı ırklar" kategorisine dahil ediyordu. Nazilerin iktidara gelmesiyle birlikte, Almanya'da yaşayan Çingeneler üzerinde de baskı politikası başladı. Sanat yetenekleriyle ve özgün yaşam tarzlarıyla dünyanın pek çok ülkesinde kültürel bir renk olarak kabul edilen ve hoşgörülen Çingeneler, Nazi Almanyası'nda insanlık dışı bir nefretin hedefi oldular.

Alman Sağlık Bakanlığı'nın Irk Araştırmaları Bölümü'nden Eva Justin tarafından 1936 yılında hazırlanan bir doktora tezi, Çingeneleri "**Alman ırkının saflığı için çok büyük bir tehlike**" olarak tanımlıyordu. 14 Aralık 1937'de yayınlanan bir karar ise Çingeneleri "**iflah olmaz suçlular**" olarak tanımladı ve Alman toplumundan izole edilmelerini karara bağladı. 1938'in başından itibaren de, Çingeneler Nazi görevlileri tarafından yakalanıp toplama kamplarına gönderilmeye başladılar. Buchenwald kampında Çingeneler için özel bir bölüm oluşturuldu. Mauthausen, Gusen, Dautmergen, Natzweiler ve Flossenbürg kamplarına gönderilen Çingenelerin de çoğu buralarda katledilecekti.

Bir yandan da Çingelere yönelik zoraki bir kısırlaştırma programı uygulamaya kondu. Düsseldorf-Lierenfeld'teki bir hastanede yapılan ameliyatlarda, Çingene olmayan erkeklerle evlenen Çingene kadınlar zorla kısırlaştırıldı. Kısırlaştırma, hastanın üreme organlarının cerrahi müdahale ile kesilip alınması anlamına geliyordu ve korkunç acılar veren bir işlemdi. Bazı hastalar kısırlaştırma sırasında hayatlarını yitirdiler. Özellikle de hamile kadınlar üzerinde yapılan kısırlaştırma ameliyatlarının çoğunda hastalar öldü.¹

1938 yılında Nazi Almanyası'nın ikinci adamı olan SS Şefi Himmler "Çingene sorunu"na el koydu ve daha önceden Münich'te bulunan Çingene İşleri Merkezi'ni Berlin'e taşıttı. Bundan sonra Çingenelerin yok edilmesi de, aynı Yahudilerin yok edilmesi gibi, Nazi Almanyası'nın hedeflerinden biri haline gelecekti.

Çingenelerin 'toplu imhası' 1941 Sonbaharı'nda başladı. Bu dönemde Çingeneleri bulmak, öldürmek ya da toplama kamplarına göndermek için özel Einsatzgruppe timleri kuruldu. Almanya'dan on binlerce Çingene (kadın, yaşlı, çocuk ve bebek dahil) Polonya'ya ve oradan Belzec, Treblinka, Sobibor ve Majdanek toplama kamplarına gönderildiler. Hollanda, Fransa ve Belçika'dan yola çıkarılan 30 bine yakın Çingene de Auschwitz'e gönderildi. Bu insanların çok büyük bir bölümü Naziler tarafından öldürüldü. Auschwitz Müzesi Tarih Bölümü Müdürü Dr. Franciszek Piper'e göre, Auschwitz'in bir parçası olan Birkenau'ya "23 bin Çingene transfer edilmiş ve bunların 21 bini öldürülmüştü; Çingenelerin öldürülme oranı Yahudilerinki kadar yüksekti". Auschwitz kumandanı Rudolf Hess'in anılarında yazdığı gibi, öldürülen bu Çingenelerin arasında "çok sayıda çocuk, yaşı neredeyse yüze varan ihtiyarlar ve hamile kadınlar" vardı. Çingeneler de aynı Yahudiler gibi Nazilerin toplu yok etme planının hedefi oldular. Yahudilere uygulanan tüm katliam araçları Çingenelere de uygulandı. Einsatzgruppe timleri, Çingeneleri de buldukları yerde öldürdüler. UNESCO yayınları arasında yer alan "Nazi Terörünün Çingene Kurbanları" başlıklı bir makalede, bu konuda şu bilgiler verilir:

Polonya'da ve Sovyetler Birliği topraklarında Çingeneler hem ölüm kamplarında hem de açık arazide katledilmişlerdir... Nazilerin geçtikleri her yerde Çingeneler tutuklanmış, sürülmüş ve öldürülmüştür. Yugoslavya'da Yahudilerin ve Çingenelerin idamları 1941 Ekimi'nde ormanlık alanlarda yürütülmüştür. Köylüler,

idam yerlerine götürölmek için kamyonlara yüklenen çocukların ağlayışlarını ve çığlıklarını hala hatırlamaktadırlar.2

Ne kadar Çingenenin Naziler tarafından öldüröldüğünü tespit etmek zordur. Yine de rakamlar bir fikir vermektedir. Tarihçi Raoul Hilberg'e göre soykırım öncesinde Almanya'da 34 bin Çingene vardır ve bunların çok büyük bölümü öldürölmüştür. Rusya, Ukrayna ve Kırım'daki katliamlardan sorumlu olan Einsatzgruppen raporlarına göre ise, bu ölkelerde yaklaşık 300 bin Çingene katledilmiştir. Yugoslav makamlarına göre, sadece Sırbistan sınırları içinde 28 bin Çingene öldürölmüştür. Polonya'daki kurbanlar içinse tahmin dahi yapılamamaktadır. Tarihçi Joseph Tenenbaum, toplamda en az 500 bin Çingenenin Naziler tarafından öldüröldüğünü bildirmektedir. Bazı tarihçiler ise, bu rakamın 1 milyona kadar çıkabileceği görüşündedir.3

Bu büyük trajediye rağmen, Çingene soykırımı çoğu zaman görmezden gelinmektedir. Soykırımı anlatan kitaplarda, filmlerde, makalelerde Çingene soykırımı ya hiç belirtilmemekte veya önemsiz bir konu gibi geçmektedir. Oysa Çingenelere yapılan muamele ile Yahudilere yapılan muamele arasında fark yoktur. Her iki grup da 1936'daki Nuremberg kanunları tarafından Alman toplumundan dışlanmışır. Nazilerin toplu imha kararı da yine her iki grubu birden hedef almıştır. Soykırım konusunda en yetkili Nazilerin arasında yer alan Adolf Eichmann, "Yahudi sorunu ile Çingene sorununun birlikte ve aynı anda çözölmesi gerektiğini" yazmıştır ki, bu her iki halkın da yok edilmesi anlamına gelmektedir. Gerek toplama kamplarında gerekse işgal altındaki bölgelerde, Çingeneler acımasızca katledilmiştir.4

Polonyalılara Yönelik Soykırım

Nazilerin toplu yok etme politikasına en çok hedef olan uluslardan biri de Polonyalıdır. II. Dünya Savaşı boyunca Naziler toplam 6 milyon Polonya vatandaşını öldürmüşlerdir. Bunların 3 milyonu Yahudi, diğeri 3 milyonu ise Katolik Polonyalıdır. Ancak Katolik Polonyalıların dramı, çoğu kez unutulmakta veya göz ardı edilmektedir.

Hitler'in Polonyalıları olan nefreti, hem onları "aşağı insanlar" (Untermenschen) olarak kabul etmesi hem de Almanların "yaşam alanını" (Lebensraum) işgal ettiklerini düşünmesinden kaynaklanıyordu. Bu nedenle ilk askeri saldırısını da Polonya'ya karşı başlattı. 22 Ağustos 1939 günü, Alman Orduları aniden Polonya'yı işgal etmeye başladılar ve zaten bu da II. Dünya Savaşı'nın başlangıcı oldu. Hitler işgalden birkaç gün önce komutanlarına şu emri vermişti: **"Hiç acımaksızın, Polonya kökenli veya Lehçe konuşan tüm erkekleri, kadınları ve çocukları öldürün. Sadece bu şekilde ihtiyaç duyduğumuz yaşam alanını elde edebiliriz."**5

Nazi orduları Polonyayı birkaç haftada tamamen ele geçirdiler ve Hitler'in emri uyarınca sistemli bir soykırımı giriştiler. Tüm toprak sahipleri mallarından edildi ve karne uygulaması getirildi. Alman ırkına benzer özellikler taşıyan Polonyalı çocuklar ailelerinden zorla alındı ve asker olarak eğitilmek için Almanya'ya gönderildi. Buna karşın Polonya'nın entelektöel kesimine karşı tam bir katliam başladı. Yüzlerce cemaat lideri, belediye başkanı, bürokrat, rahip, öğretmen, hakim, senatör ve doktor halk önünde idam edildi. Diğeri on binlerce eğitimli insan toplama kamplarına gönderildi ve buralarda yaşamını yitirdi. **Savaş boyunca Polonya, doktorlarının %45'ini, avukatlarının %57'sini, öğretim üyelerinin %40'ını, teknisyen ve mühendislerinin %30'unu ve din adamları ile gazetecilerinin çok büyük bölümünü kaybetti.**

Hitler bir yandan da Polonya kültürünü yok etmek istiyordu. Tüm ortaokullar ve kolejler kapatıldı. Lehçe yayın yapan tüm gazeteler kapatıldı. Kütüphaneler ve kitap dükkanları yakıldı. Polonya kültürüne ait tüm yazılı kaynaklar ve sanat eserleri tahrip edildi. En çok da Polonyalı din adamları hedef alındı. Kiliseler ve diğeri dini kurumlar yakılıp-yıkıldı. Rahiplerin büyük bölümü tutuklanarak toplama kamplarına gönderildi. Cadde ve şehir isimleri bile değıştirildi; eski Lehçe isimlerin yerine yeni Almanca isimler verildi.

Sonuçta Naziler tam 6 milyon Polonya vatandaşını katlettiler. Bunların yarısını Yahudiler, diğeri yarısını da Katolik Polonyalıları oluşturuyordu. Auschwitz ve diğeri ölüm kamplarının ilk kurbanları, söz konusu Katolik Polonyalıları.

Tarihçi Richard C. Lukas, "o kadar çok Polonyalı toplama kamplarına gönderilmiştir ki, neredeyse her Polonyalı ailenin bu kamplarda işkence görmüş veya öldürölmüş bir yakını vardır" diye yazmaktadır.6

Polonyalı Katolikler dışında, Almanya'daki pek çok dindar Katolik, özellikle de rahipler Nazi soykırımına hedef olmuşlardır. Hristiyanlıktan nefret eden ve Alman toplumunu Hristiyanlık öncesi putperest kültüre döndürmek isteyen Naziler, Katoliklere baştan beri antipatiyle bakmışlar, iktidara geldikten sonra da pek çok din adamını toplama kamplarına göndermişlerdir. Dachau toplama kampında din adamları için özel bir bölüm oluşturulmuş ve buraya binlerce rahip gönderilmiştir. Bu insanların çok azı kurtulabilmiştir; bazıları vurulmuş, çoğu da hastalık veya açlıktan yavaş yavaş ölecek can vermiştir. Aynı şekilde Yehova Şahitleri de, Nazi Almanyası'na bağlılık yemini etmeyi inançlarına aykırı buldukları için, Almanya'da veya Almanya'nın işgali altındaki bölgelerde yakalanmış, toplama kamplarına gönderilmiş ve katledilmişlerdir.7

Tüm Diğer Kurbanlar

Naziler birçok Yahudiyi insafsızca katlettikleri gibi, diğer pek çok etnik grubu da hedef almıştır. Bunun temelinde, Hitler'in "Lebensraumpolitik" adı verilen ırkçı teorisi yatar. Bu kavram, "yaşama alanı politikası" anlamına gelmektedir. Kastedilen "yaşama alanı", Alman nüfusu için gerekli olduğu düşünülen yeni topraklardır: Hitler Almanya'nın, Alman milletine yeterli bir toprak oluşturmadığını, Ari ırkını burada "sıkıştığını" ileri sürmüş ve Doğu ülkelerinin topraklarının ele geçirilmesi ve burada Almanlar için yeni bir "yaşama alanı" kurulması gerektiğini ileri sürmüştür. Söz konusu yaşama alanları için seçilen topraklar ise, Polonya, Ukrayna gibi Doğu ülkeleridir. Bu ülkelerin genelde Slav kökenli olan halkları, Almanlar için "yaşama alanı" açılması için imha edilecektir.

Nazi dokümanları, sadece Sovyetler Birliği sınırları içinde kalan "yaşam alanları"nın 75 milyon kişilik bir nüfusa sahip olduğunu ve Nazilerin bu nüfusu 30 milyona indirmeyi hedeflediklerini göstermektedir. Bu 30 milyon, "yaşam alanları"na yerleştirilecek olan Almanların ihtiyaçlarını karşılamak üzere köle işçi olarak çalıştırılacaktır. Naziler, geriye kalan "fazla" 45 milyon insanı ise daha doğuya sürmeyi veya farklı imha yöntemleriyle öldürmeyi amaçlamışlardır.

Nazilerin işgal ettikleri bölgelerde sivil halka karşı gerçekleştirdikleri katliamlar, bu planı uygulamaya koyduklarını göstermektedir. Bu katliamların bir gerekçesi, sivil halkın "partizanlara destek vermeleri"dir. (Partizanlar, işgal edilen ülkelerde Nazilere karşı kurulan direniş birlikleridir.) Herhangi bir köy veya kasaba nüfusunun tümü, partizanlara destek oldukları iddia edilerek topluca öldürülmüştür. Tarihçi H. Kuhnrich'in hesaplamasına göre, "anti-partizan savaşı" sonucunda 5.900.225 kişi öldürülmüştür. Bunların 4.5 milyonu Ukraynalıdır.

1939 ve 1945 yılları arasında savaş haricinde öldürülen Polonyalıların sayısı 6 milyonu aşmaktadır. (Bunların 3 milyonu Yahudi, 200 bini Çingene, kalanı Polonyalı Hristiyan Slavlardır.)

Polonyalı entelektüellerin neredeyse tümü katledilmiştir. Yugoslavya'da öldürülen sivil sayısı 1.2 milyon civarındadır ki, bu da ülke nüfusunun %9'unu oluşturmaktadır. (Savaş sırasında öldürülen 300 bine yakın Yugoslav asker veya milis bu rakamın dışındadır.)

Sovyetler Birliği en ağır kayıpları vermiştir. 10 Mayıs 1943'e dek Naziler toplam 5 milyon 400 bin Sovyet askerini tutuklamışlardır ve bunların 3.5 milyonu açlıktan, soğuktan donarak, vurularak, asılarak veya toplama kamplarında imha edilerek yaşamlarını yitirmiştir. Almanlar 1944'te Sovyet topraklarından tamamen çekildiklerinde, Ukrayna'nın daha önceden 42 milyon olan nüfusu 27.4 milyona inmiştir ki, bu da 14.6 milyonluk bir fark anlamına gelir. Bu rakam, göçler ve savaş sırasında tutsak alınıp sonradan hayatta kalanlar çıkarılırsa, yaklaşık 7 milyon ölü anlamına gelmektedir. Toplamda Sovyetler Birliği sınırları içinde yaşayan 11 milyon insanın Nazilerin toplu imha ve soykırım politikasının kurbanı olduğu hesaplanmıştır.⁸

Sonuç

Sözünü ettiğimiz tüm bu katliamlar hesaplandığında ise, **Nazilerin sivil insanlara yönelik katliamları sonucunda, toplam 26 milyon insanın hayatını yitirdiği ortaya çıkmaktadır.** Bu 26 milyonun 6 milyonu Yahudi, 750 bin kadarı Çingene, kalan kısmı ise Polonya, Ukrayna, Rusya, Yugoslavya gibi ülkelerde yaşayan Slavlardır. II. Dünya Savaşı'ndaki tüm can kayıplarının toplamı ise, 55 milyon gibi akıl almaz bir rakama ulaşmaktadır. (Bu rakam sivil ve asker tüm kayıpları içermektedir.)

Tüm bu bilgiler Nazi vahşetinin boyutlarını gözler önüne sermekte ve bu tehlikeye karşı her zaman çok dikkatli olunması gerektiğini bizlere hatırlatmaktadır. Özetlemek gerekirse:

- **Nazi Almanyası tarihin gördüğü en zalim ve acımasız rejimlerden biridir.** Bu rejimi ortaya çıkaran ırkçı ve faşist ideolojinin bir kez daha hortlamaması, insanlığa tekrar felaketler getirmemesi için dünya çapında büyük bir fikri mücadele yürütülmelidir.

- **Yahudiler, Nazi vahşetinden en çok payını alan gruptur.** Naziler 5.5 milyon masum Yahudiyi kadın-çocuk ayrımı gözetmeksizin alçakça katletmişlerdir. Benzeri bir trajedinin asla yaşanmaması için yine tüm dünya çapında bir iş birliği yürütülmeli, Yahudi düşmanlığı yapan gruplara karşı ortak bir kültürel kampanya yürütülmeli, faşizmin insanlığa yıkım getiren büyük bir bela olduğu anlatılmalıdır.

- **Nazi vahşetinin diğer kurbanları asla unutulmamalıdır.** Naziler Çingeneler, dindar Katolikler, Polonyalılar, Slavlar gibi pek çok farklı inanç ve milletten insanı yok etmeye çalışmışlardır. Ayrıca akıl hastaları ve sakatlar da sapkın Nazi ideolojisinin önemli hedefi olmuşlardır.

Unutmamak gerekir ki, Allah ırkçılığı kesin olarak yasaklar. Allah her insanı farklı renklerde ve farklı diller ile yaratmıştır. Bu, Allah'ın yaratışındaki sanat ve çeşitliliğin bir göstergesidir:

Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizin ayrı olması, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, alimler için gerçekten ayetler vardır. (Rum Suresi, 22)

Allah katındaki tek üstünlük ise insanın takvası, yani nefsinin her türlü günah ve isyandan, bozulma ve sapmalardan korunması, bundan kaynaklanan üstün ahlakıdır. Hiçbir insanın hiçbir insan üzerinde, takva dışında herhangi bir özelliğinden dolayı üstünlüğü olamaz. Allah bunu bir ayetinde şöyle bildirir:

Ey insanlar, gerçekten, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (Hucurat Suresi, 13)

Kaynaklar:

1. Myriam Novitch, Gypsy Victims of the Nazi Terror, UNESCO Courier, Oct 1984.
2. Myriam Novitch, Gypsy Victims of the Nazi Terror, UNESCO Courier, Oct 1984.
3. Ward Churchill, Assaults on Truth and Memory, Part II, 1997, ZNet.
4. Ward Churchill, Assaults on Truth and Memory, Part II, 1997, ZNet.
5. Terese Pencak Schwartz How Could 5.000.000 Be Killed and Forgotten?, based on The Forgotten Holocaust by Dr. Richard C. Lukas
6. <http://www.holocaustforgotten.com/Lucaire.htm>
7. Who Were the Five Million Non-Jewish Victims? <http://www.holocaustforgotten.com/fivmil.htm>
8. Ward Churchill, Assaults on Truth and Memory, Part II, 1997, ZNet